

de OCTAVIAN ILIESCU

În volumul anterior al acestei publicații, am prezentat un stater fals cu numele lui Alexandru cel Mare; bătut cu siguranță în antichitate, fără cusur din punct de vedere epigrafic și iconografic, acest exemplar e însă mult mai ușor, cântărind numai 6,94 g, față de 8,40 - 8,50 g, greutatea medie a unui stater de aur attic. Diferența de greutate se datorează faptului că exemplarul prezentat este numai placat cu aur, pe un flan alcătuit dintr-un alt metal, mai ușor. Stratul de aur fiind întrerupt la suprafață numai pe o mică porțiune, în locul unde s-a încercat calitatea monedei prin aplicarea unui vîrf ascuțit, am considerat la prima vedere că sîmburele acestui stater a fost confecționat din plumb¹.

Recent, un examen mai atent a permis să se constate că sîmburele acestei monede a fost obținut nu din plumb, ci din argint, fapt atestat de reacția pozitivă, în contact cu o soluție saturată de bicromat de potasiu în acid azotic². Drept urmare, facem aici cuvenita rectificare.

Un alt stater alexandrin, bătut de asemenea din argint placat cu aur și avînd ca simbol pe revers un cantharus, deci provenind probabil din tipare oficiale ale atelierului monetar de la Amphipolis, a fost semnalat recent în depozitul firmei Bank Leu A.G. din Zurich; vechimea acestei contrafaceri pare a fi în afară de orice îndoială³. Am avea deci și alte exemple de astfel de falsificări de stateri alexandrini, cu un sîmbure de argint placat cu aur, deși folosirea plumbului în același scop ar fi fost, credem, mai potrivită, datorită nu numai prețului mai rentabil, ci și greutății specifice a plumbului, mai ridicată față de aceea a argintului (Au: 19,32; Ag: 10,49-10,50; Pb: 11,35-11,37).

NOTE

- 1 OCTAVIAN ILIESCU, Note de numismatică greacă antică, în "Cercetări numismatice", 2, 1979, p.5-6.
- 2 Testare efectuată de ing. Ion Cerban din Banca Națională a R.S. România.
- 3 H. BARTLETT WELLS, New material on ancient gold plated coins, în "San. Journal of the Society of Ancient Numismatics", 10/2, 1979, p.22.

Résumé

Dans le volume précédent de cette publication ("Cercetări numismatice. 2. 1979. p.5-6), l'auteur a présenté un statère alexandrin fourré dont le noyau semblait être confectionné en plomb. À la suite d'un examen à l'aide d'une solution saturée de bichromate de potasse en acide azotique, le noyau de cette monnaie s'est avéré être d'argent et non pas de plomb. Très récemment, on cite un autre statère alexandrin au noyau d'argent fourré d'or, se trouvant dans le stock de la maison Bank Leu A.G. de Zurich (cf. H. Bartlett Wells, in "San. Journal of the Society of Ancient Numismatics", 10/2, 1979, p.22).